

OPENBARE BIJENKOMST

ANTWERPEN 15 FEBRUARI 1972.

Geestelijke Baedeker.

Baedeker = gids. Opsomming van wegen, verbindingen, beste hotels, bezienswaardigheden. Kortom: een soort rondleiding. Wanneer ik dan een soort baedeker voor de sferen moet opstellen, zal deze dus bestaan uit een reeks van korte items, waarbij ik aan enkele punten, die volgens mij zeer interessant zijn, één, twee of drie plussen toe zal kennen. Ik wil graag in de juiste stijl blijven, maar het aanduiden met sterren zou bij sommigen van u misverstanden kunnen wekken.

Wanneer wij naar de sferen gaan vinden wij, kort na de overgang, allereerst schaduwland. Dit is een sfeer waarin een geestelijk bestaan mogelijk is, maar waarin nog geen realisatie van het geestelijk bestaan in de juiste relatie van het geestelijk bestaan in de juiste relatie en vorm heeft plaatsgevonden, waardoor men tot werkelijke contacten met anderen kan komen. Dientengevolge is deze sfeer nevelig, vaag en ook vaak enigszins duister. Men ziet hier vaak lichtpunten die men interpreteert als aanduiding van een uitgang. Is het eigen bewustzijn niet in staat een andere wereld te aanvaarden, dan blijkt dit steeds weer een vergissing. De lichten zijn dan dwaallichten. Een lang verblijf in deze sfeer kan ik u zeker niet aanraden. Hier geldt, als voor vele grens- en industriegebieden: probeer er zo snel mogelijk doorheen te trekken.

Daarna bereikt men, over het algemeen, het z.g. Zomerland. Zomerland is een reeks van vormkennende werelden waarin wij, naast elkaar, de meest verschillende vormvoorstellingen aantreffen.

Ik geef u nu eerst een meer algemene definitie van het zomerland:

Het is een wereld die opgebouwd is uit vele herinneringen en associaties. Degene die hier binnentreedt draagt zelf bij aan de vorming van deze sfeer. Hij treft er dan ook alles aan, wat hij op eigen wereld eens placht aan te treffen, veelal echter in geïdealiseerde vorm. In dit z.g. normale zomerland vindt men dus vijvers, parken, bossen, bergen. Er zijn dorpen; u kunt er zelfs soms een cafeetje vinden of een sociëteit. Aan de andere kant vindt u, in de bergen, meestal tempels, waarin onderricht wordt gegeven.

De omgeving wordt bepaald door voorstellingen. De inhoud daarvan is echter een persoonlijk beleven. Degenen, die in zomerland vertoeven, zullen over het algemeen komen tot een gemeenschapsbetreving met groepen van anderen. In deze groepen vinden vaak meer of minder opvallende openbaringen plaats van geesten uit hogere sferen, die trachten hier onderwijs te geven.

Een interessant punt, dat ik met twee plussen zou willen waarderen, is de reeks verschijnselen die zich voordoen, wanneer men hier in gemeenschap tracht tot een communicatie met het hogere te komen. De associatie hierbij betreft vaak een avondlijk of zelfs nachtelijk samenzijn, esenzang, reidansen; veelal in open lucht. De verschijning van de hogere kracht neemt vaak de vorm aan van een vurige zuil of een stralenbundel, die dan echter een zéér gevarieerd kleuzenspel vertonen, waardoor men zich a.h. w. opgenomen gevoelt in een onwerkelijk bestaan. Het eigen "ik" wordt hierbij tijdelijk zover onderdrukt, dat het is of andere denkbeelden en zelfs visies van werelden, die je niet kent, in je opkomen. De beleving is zéér de moeite waard en werkt bewustzijnsverruimend.

Ik kan u echter niet aanbevelen, tenzij u daaraan echter wel zéér sterk gehecht bent, om bijeenkomsten in sociëteiten, café's en huiskamers te bezoeken. Dit bevordert isolement en heeft dus geen bewustzijnsverruimende functie, maar belet u vaak verder en beter op te gaan in deze wereld.

Dan treffen wij in de zomerlandsfeer ook de z.g. gespecialiseerde wereldvoorstellingen. Wij kennen als onderdeel van deze sfeer o.m. de z.g. lotusvijvers waar Boeddhisten en Hindoes binnentreden in een voorstelling die, voor hen, bewustwording uitbeeldt. Zij denken geboren te worden als een bloem op een lotusblad in een vijver, groeien hier mediterende op en zien dan rond zich gestalten. Zij begeven zich dan naar de oevers en komen op de duur met deze gestalten tot een vredig gesprek. Na enige tijd trekt men dan de bergen in. Ook deze wereld verdient zeker, wanneer u haar voor kortere tijd wilt bezoeken, een plus. Erger is het met de z.g. hemelen. Deze hemelen kunt u zich voorstellen als de paradijsvoorstellingen van dogmatische mensen, die weliswaar het licht kunnen aanvaarden, maar alleen binnen het kader van hun eigen dogmata. Deze hemelen zijn misschien interessant voor diegenen die ook eens in de sloppen willen kijken en zich niet alleen tot de mooiere dingen wenssen te bepalen. Zij behoren m.i. echter zeker niet tot de, volgens mij, meer interessante delen van de zomerlandsfeer.

Zoudt u echter, bv. om met een bepaalde persoon contact op te kunnen nemen, een dergelijk wereldje betreden, zo beveel ik u aan acht te geven op de indeling, die voor dergelijke wereldjes kenmerkend is. Er zijn altijd weer heiligen, die niet werkelijk bestaan. Zoiets als de pas afgekeurde Sinterklaas dus. Deze nemen de voorste plaatsen in. Achter hen treft u steeds weer reeksen van figuren, die eveneens minder werkelijk zijn, aan. Tussen deze reeksen van schijnbeelden door, treffen wij dan een vaak zeer beperkt aantal echte wezens aan. Dit zijn dan de "ware gelovigen".

De "God de Vader", die wij in vele van deze hemelen plegen aan te treffen, doet mij altijd weer denken aan een Sinterklaas op zijn troon. Ik vraag mij dan ook af, hoe het mogelijk is dat deze mensen, in een dergelijke omgeving, waarin alles schijnt te berusten op een voortdurende herhaling - tot de muziek toe - tevre-

den kunnen leven.

Het feit dat men, vanuit deze werelden, na enige tijd pleegt te ontwaken, zelfs wanneer men niet verder kan komen dan het normale zomerland reikt, pleit er volgens mij voor, dat dit milieu, ook voor de gelovigen, eigenaardig maar weinig bevredigend genoemd mag worden.

Een reeks van werelden die boeiender zijn, vinden wij bij groepen van mensen, die op aarde niet aan een leven na de dood geloofden. Ook van deze mensen treffen wij er in zomerland velen aan. Hun werelden zijn een reconstructie van uw wereld; compleet met fabrieken, machines, arbeidsindelingen enz.. Overigens klaagt men in dergelijke werelden meestal nog meer over het personeelsverloop, wat erop wijst dat het werken in een dergelijke sfeer voor de meeste entiteiten toch niet zo heel erg bevredigend is. Ook in deze werelden treffen wij een opvallend hoog aantal schijnfiguren aan die, door degenen die hier leven, werden geschapen in een behoefte hun oude milieu zoveel mogelijk te benaderen.

De interessantste punten, die u in dergelijke wereld - zo u deze wenst te bezoeken - kunt aantreffen, zijn de z.g. rustplaatsen, die u zich kunt voorstellen als pleinen of parken in een grote stad met veel industrie. Degenen die hier plegen samen te komen, zullen nml. juist hier contact krijgen met overgegangene familieleden die zich, in de periode van volgens eigen denken verdiende ontspanning, gemakkelijker kunnen manifesteren. Het aantal van dergelijke ontmoetingen op dergelijke plaatsen kan, in vergelijktot de ontmoeting op andere plaatsen in deze werelden, gesteld worden op een verhouding van 80 tegen 20 . Indien u eens wilt zien, hoe iemand uit een dergelijke wereldvoorstelling bevrijd kan worden, dan zoudt u er goed aan doen hier eens een kijkje te gaan nemen.

Bijzonder interessant zijn verder de z.g. scheppingen. U kunt deze niet zien als een werkelijk deel van het zomerland zelf. Zij zijn het gevolg van de poging iets op te bouwen. De scheppingen zijn zoiets als een museum op aarde. Niet geheel deel van e maatschappij, maar toch ook niet geheel daarbuiten staande. Hier kunt u b.v. iemand zien, die probeert een ideale stad te bedenken, maar ook bv. een componist die, eindelijk bevrijd van stoffelijke poeilijkheden en instrumentale beperkingen, zijn liefste muzikale gedachten doet klinken. Een bezoek aan deze plaatsen, die u praktisch overal kunt benaderen, alleen reeds door u in te denken dat men ook hier scheidt, dat ook hier kunst bestaat, zou ik voor eenieder die ooit in zomerland zal komen, aanbevelen met drie plussen. Het is nml. een wonderbaarlijke beleving mensen te zien die, vrijgeworden van hun belemmeringen, frustraties, onderbewuste remmingen e.d., de schoonheid die in hen leeft, kunnen scheppen, zonder enig voorbehoud of belemmering. Er zijn fantastische dingen bij.

Ik heb aan het zomerland nógal wat aandacht besteed, omdat wij dit kunnen zien als de wereld, waarin de doorsneemens het snelste zal terechtkomen. Zomer-

land is ook de wereld waar u, bij uittrekking, heel vaak langere of kortere tijd zult kunnen vertoeven.

Nu zijn er andere werelden, waar u als mens mee te maken hebt. Deze worden overigens niet geheel juist -- vaak aangeduid met de term: astrale sfeer. De astrale wereld kan zeer bezienswaardig zijn, mits u er maar voor zorgt dat uzelf geen astraal voertuig met u voert of, zo u dit astrale voertuig niet achter kunt laten, alleen onder geleide van iemand gaat, die hier de weg weet. Wie de astrale sfeer wil gaan verkennen, kan zich beschouwen als iemand die de wouden van onbekend Afrika kiest om daar op safari te gaan. Degenen die hier als uw gids kunnen optreden en u voor gevaren beschermen, zullen stammen uit het zomerland, of zelfs uit nog hogere sferen. Wij treffen in de astrale wereld vele monsters aan. Daar de gedachten vormend zijn voor de materie in de astrale werelden, kunt u hier werkelijk de meest afschrikwekkende monsters aantreffen. Vele van deze vormen worden en werden door mensen geschapen, want het menselijk voorstellingsvermogen lijkt, wanneer het om monsters gaat, bijna onbegrensd. De menselijke wereld schept hier dan ook steeds weer nieuwe monsterlijkheden, terwijl zij gelijktijdig oude monsters in stand houdt. Indien u zich realiseert dat dergelijke monsters u niet kunnen schaden, zijn zij ijl. Zonder angst kunt u door dit land gaan als een kind door een spookbaan. Maar op het ogenblik dat u maar even aarzelt, bent u in een astraal voertuig vatbaar voor alle hier voorkomende vormen. Voorzichtigheid is dus geboden.

In de astrale werelden kunnen wij verder grote reeksen godsvoorstellingen aantreffen, evenals bepaalde drombeelden die bij de mensen leven. Wij kunnen er de ideale gestalten zien, die staan voor ideologieën, waarin vele mensen geloven en wij kunnen er de typerende uitwisselingen gadeslaan van het zg. bovenbewustzijn. Het besef en denken van alle mensen toont zich als een soort fluoriserende schaal die om de aarde ligt en zich voortdurend ontladt in schichten van verschillende kleuren, die vaak op bepaalde mensen gericht schijnen te zijn.

Dit is een wonderlijk schouwspel. Kunt u het gadeslaan, dan geef ik u de raad: Kijk goed uit. U zult nml. opmerken dat de kleur van de kracht die het meest ontladen wordt, ongeveer gelijk komt met de kleur die op een geheel ander deel van de wereld op dat ogenblik domineert.

Verder vraag ik uw aandacht voor de zg. gouden punten. Dit zijn in feite fel gele schemeringen, die voorkomen in deze eigenaardige astrale wolkenmassa. Zij duiden op een: zich ontladen van een geheel van gedachten en besef in een op aarde zonder meer realiseerbaar denkbeeld. Het geheel doet wat denken aan een kaart, waarop voortdurend lichtjes aangaan om verschillende hoofdsteden aan te geven. Indien je je realiseert dat dit een uitwisseling is van levende kracht,

is het zeker zeer interessant. En wanneer u dit alles toch gadeslaat, let dan ook eens op de stralenbundels, die hier voortdurend in verschijning treden.

Dit zijn kosmische krachten, die wel vaak door hoge geesten worden geleid, maar in wezen semi-materieel zijn. Deze krachten en kleurige bundels doen de tendenz van het geheel vnl. voortdurend veranderen. U ziet dan tevens dat de bestaande verhoudingen wel blijven bestaan, maar dat de kleur ongeveer verandert als bij een decor op een toneel, wanneer de blauwe spot plaats maakt voor bv. een rode, of de normale verlichting weer aangaat. Voor degenen die de inwerking der kosmische krachten op aarde eens willen zien, is ook dit zeer zeker de moeite waard. Bovendien betreft het hier een schouwspel dat men, door zich daarop in te stellen, bij uittredingen betrekkelijk gemakkelijk zal kunnen gadeslaan. Door dit echter nooit, wanneer u niet zeker bent van een voldoende geestelijke bescherming.

Mijn volgende taak is wat moeilijker. Er zijn natuurlijk werelden waarin ik u rond zou kunnen leiden, maar dan zouden wij in bijkomstigheden vastlopen. Ofschoon: Ik weet dat er in een van de sferen een wondermoole stad is. Het is geen Brasilia of zoiets, maar alle lijnen der gebouwen hebben iets etherisch. Op de pleinen van deze stad vindt men veel bijzonder fraaie fonteinen en vaak ook grote standbeelden, waarvan enkelen zelfs meer abstract zijn. Het geheel is sprookjesachtig en is voortgekomen uit het schoonheidsbegrip in klassieke tijden. Wij treffen in de stad dan ook atlantische, egyptische, graekse, vroeg-zuidamerikanse en mexicaanse invloeden aan. De atlantische structuur treft men vooral aan bij een wat eigenaardige, wat vestingachtige tempel, die in het midden van deze stad ligt. Overigens zijn de tempels hier eigenlijk scholen, daar men erheengaat voor onderricht. Deze stad is deel van de zomerlandsfeer. Maar zodra wij verderegaan, vervagen de vormen. In de plaats van de vele planten, bloemen, dieren, huisjes enz., die wij in zomerland kunnen zien, ontmoeten wij nu werelden die veel vager zijn. Een soort koolzuurnevel vernuft de structuur van de bodem, terwijl uit de nevel hier en daar boomachtige structuren rijzen. Men spreekt hierover wel als de boom of het woud der herinneringen. U zult hier zeer vele entiteiten aantreffen, waarvan de meesten nog scherp en duidelijk hun vorm behouden, maar anderen ook al begonnen in vorm te vervagen, terwijl degenen, die hier tot de hoogste bereikingen komen, al bijna geheel verdusstraling zijn geworden. Hier wordt over het algemeen de herinnering aan het totale bestaan herbeleefd. De werelden die hiermede parallel lopen en dus tot dezelfde sfeer zouden kunnen worden gerekend, zijn soms gebonden aan meer religieuze voorstellingen, maar alles blijft ijl. Het geheel heeft altijd weer iets van een woud in het nazjaar, wanneer de nevels komen en de zon bijna ondergaat: er heerst een vreemd licht en alles doet wat onwerkelijk aan. Het gevoel van vluchtigheid overheerst, ook al zal zo hier en daar nog wel een soort gebouw kenbaar zijn, of

dragen entiteiten nog duidelijk kenbare en vaak zeer bewerkte gewaden.

Hier kunt u vertoeven, wanneer u zelf herinneringen wilt zoeken. Voor de bewustwording is dit een drie plussen waarde, want weten wat je werkelijk leven is en betekent, is van het hoogste belang. Maar alleen om het eens te zien, zijn deze sferen ten hoogste een heel kort bezoekje waard.

Interessanter is een wereld die onmiddellijk boven deze sfeer ligt en die ik zou willen omschrijven als de golf van de tijd. Wanneer men de zaken hier beschouwt, heeft men het gevoel dat men op vaste bodem staat. Dit komt omdat men zelf nog vormbewust is. Ziet men hem echter voor zich uit, dan siet men een soort grand-canyon: Bodem is niet zichtbaar en wordt hoogstens zo hier en daar door nevel aangeduid. In deze wereld is een voortdurend spel van kleuren. Er is licht. Het lijkt of de zon er schijnt en bij elke kleinste verschuiving zijn er wonderlijke veranderingen van kleur. Daarin zien wij weesnes die wij zelf ook niet geheel meer als een vorm kunnen zien en als een soort aureool in het licht rondrijven. U kunt met deze entiteiten communiceren. Soms nemen zij daarbij weer gestalte aan om zich voor u duidelijk te kunnen maken. Het lijkt u dan, of u beide op een hoog eilandje in deze kloof staat. U kijkt volgens eigen besef naar beneden. Wanneer je een indruk wilt krijgen van werelden, waarin vorm onbelangrijk wordt, dan is dit de juiste sfeer en een ontzagwekkende belevenis. Ik kan het niet anders zeggen.

Zou men van hieruit nog verder kunnen trekken - er zijn maar heel weinig mensen die dit ooit doen - dan vervalt elk begrip van eigen standpunt, omdat in deze werelden zigen vormbewustzijn moet worden achtergelaten.

De nu volgende werelden doen kaleidoscopisch aan. Ik heb geen betere uitdrukking. Het zijn kleuren en klanken die samen worden gevoegd als door een enorm lichtorgel, dat een bijzondere melodie illustreert. De klanken zijn teer. Het geheel is enorm vredig, maar zo nu en dan klinkt er opeens een soort walse noot. Dan is er een disakkoord en zie je hoe het licht zich daar a.h.w. omheen groepeert en opeens allerlei nieuwe schakeringen aanneemt. Daar wij hier leven in een sfeer waar geen vormen meer bestaan, zijn de entiteiten, die wij hier ontmoeten, voor ons eigenlijk ook niets anders dan licht en klank. Dat wat wij zien als een soort walse toon, is eigenlijk een dispuut, een uitwisseling van meningen, waarbij door beide disputanten een vorm van besef mogelijk is, zodat zij, na afloop, beter verderegaan.

Daarboven liggen natuurlijk nog meerdere sferen en vele werelden. Ik meen echter dat je deze niet in deze baedeker moet vermelden. In een reisgids voor Europa ga je uiteindelijk ook niet opsommen welke kraters men op de maan zou moeten bezoeken. Daarom zou ik terug willen gaan naar sferen die lager zijn en die ook daarom bepaalde risico's en gevaren met zich kunnen brengen.

Om u enkele daarvan te noemen: Indien u naar een lagere wereld gaat,

moogt u niet deelnemen aan bv. maaltijden en zult u elke, van u uitgesade, beroering met bewoners van die werelden moeten vermijden. Beroeren moogt u alleen diegenen, die op het ogenblik, dat u de wereld wilt verlaten, met u mee trachten te gaan. Wanneer de bewoners van een dergelijke wereld u beroeren is dat niet zo erg. Maar op het ogenblik dat u, vanuit uzelf, deel hebt aan iets in een dergelijke wereld, bestaat het gevaar dat u in deze wereld voor langere tijd gebonden bent en haar dus niet meer alleen door eigen wil kunt verlaten. Deze binding berust overigens op het feit dat men aan elke wereld gebonden blijft, zolang de materiële en energetische inhoud van die wereld, die in uw persoon berust, niet geheel teniet is gedaan. Niet alleen bent u gebonden aan die wereld, maar totop zekere hoogte bent u er zelfs aan onderdanig, omdat u de werkingen van die wereld voor uzelf niet langer kunt uitsluiten.

De werelden die wij, afdalende vanuit schaduwland, aantreffen, zijn in de eerste plaats reproducties der menselijke wereld, maar dan ziet het er uit als een stadsgezicht; dat getekend is door een kundig maar absoluut pessimist. De moeilijkheid van deze wereld ligt voornamelijk in nutteloosheid. Daarnaast treffen wij er voortdurend tekenen van wat ik een snel verval zou willen noemen.

Voorbeeld: Iemand koopt een bloem; terwijl hij ze aaneemt verwelkt zij opeens. Iemand koopt een kostuum. Dit ziet er in de etalage schitterend en nieuw uit. Maar nauwelijks trekt hij het aan of de gaten vallen er al in en de motten zijn reeds ijverig bezig. Dit zijn natuurlijk maar vergelijkende beelden. Maar er hangt inderdaad een sfeer van voortdurend bederf. De lucht lijkt kelderachtig vochtig, er lijkt weinig zon te zijn.

Gaat u nog iets dieper, dan is de beste vergelijking het waterweggebied bij nacht, wanneer alles donker is, behalve de giftige dampen van de fabrieken die van onderaf door schijnwerpers worden beschenen, zodat er een eigenaardige en bijna hels-klourige sluier over het gehele beeld ligt. Zo moet u zich diepere werelden ongeveer voorstellen. Je vindt er ook wel landschappen, maar de landschappen zijn negatief. Parken zijn er misschien nog wel, maar den onvolledig en onverzorgd, modderig. Een weide blijkt moeras te zijn. Maar er nog iets

moois schijnt te lokken, is er drijfvaand omheen. In deze werelden bestaan, betekent een voortdurende worsteling om jezelf te behouden. De entiteiten in deze werelden leven ongeveer zoals u op aarde onder dergelijke omstandigheden zoudt leven. Hun gestalten kunnen vaak langere tijd nog zeer fraai blijven, maar tonen toch al tekenen van verval. Laat mij vergelijkend zo zeggen: Je hebt mooie ogen maar je bent afzichtelijk scheel. Je bent goed van vorm, maar op de verkeerde plaats er net te dik.

Een bezoek aan dergelijke wereld, mits in het gezelschap van goede geleiders, is zeker de moeite waard. Ik zou u in dit verband willen wijzen op de geestelijke genootschappen, die zich in deze werelden bewegen, vaak in grijze

pij. Zij hebben een soort gidsdienst, waarmee zij entiteiten uit deze werelden trachten weg te halen. Wanneer u probeert met hen in contact te komen, zult u ontdekken dat zij vóór u nooit in de werelden zelf te vinden zijn, maar zich daar iets buiten bevinden. De voorstelling van het contact doet vaak materieel aan. Vaak lijkt het dat er een soort half kantoor in de lucht hangt, waar iemand in pij met u praat. Wanneer hij u een gids toekent, zal hij u daarbij ook bepaalde instructies geven. Dit kan bv. inhouden dat u op een bepaalde persoon moet letten en hem bv. iets moet zeggen. U moet dergelijke opdrachten, wanneer u eenmaal ja zegt, altijd getrouwelijk vervullen, omdat u anders het gevaar loopt voortdurend aan uw verzuim herinnerd te worden tot u uiteindelijk toch de opdracht vervuld hebt. Bedenk dus dat elke belofte, die in een dergelijk verband gedaan wordt, in wezen voor u bindend is. Zij moet vervuld worden. Overigens zijn de eisen, die u gesteld worden, niet zwaar.

Met deze geleiders kunt u dan verdergaan. In sommige gevallen zult u ontdekken dat zij trachten u wat op te voeden. Voelt u er iets voor met hen in deze sferen werkzaam te zijn, dan zult u allereerst moeten leren hoe, uit uzelf, licht te wekken. Dit is nl. het beste wapen tegen kwaadwilligen, die voor het geestelijke licht terugschrikken. Daarnaast blijkt dit licht een middel om entiteiten, die de werelden willen verlaten, maar daar gebonden zijn, vrij te maken.

Zijn deze werelden nog interessant, verder naar beneden wordt alles echter steeds onvoorstelbaarder. Daar zijn bv. entiteiten, die alleen maar liggen te vergeten in een gehele kale wereld als rotte savooiekolen op een veld, dat de boer reeds lange tijd verwaarloosd heeft. Dit beeld is misschien niet erg vleiend, maar deze wezens zijn zo plantaardig, dat zij niet bewegen en slechts zelden spreken. Zoudt u ooit in dergelijke wereld terecht komen, let dan niet te veel op wat er door hen tegen u gezegd wordt. Elk van deze, tot een bijna vroeg-embryonale ongevormde entiteiten, probeert gedachten, beelden en vooral begeerten te projecteren. U moogt daarop nooit reageren, zelfs al hebt u het grootste medelijden in die wereld met hen. Indien echter een van die "kolen" in beweging zou komen en dus eigen daadloosheid verlaat, dan moogt u daarop wel reageren. Reageer dan echter niet alleen met begrip en een ingeventueel antwoord, maar zo goed mogelijk met licht. Want sommigen, die uit een lagere wereld komen, stellen zich hier op, om een vrijworden van anderen te beletten. Kentekenend voor alle lage sferen is wel: dat de anderen het zeer euvel schijnen te duiden, wanneer iemand daaraan wil ontvluchten. Het lijkt wel dat zij de verdieping van eigen ellende, door het aanschouwen van de ellende van anderen, beschouwen als een noodzaak, een troost of bezit. Hun enige vreugde schijnt te zijn dat anderen nog ellendiger zijn dan zijzelf.

Dit alles betreft natuurlijk de meer algemene werelden. Ook hier treffen wij bijzondere voorstellingswerelden. Bedenk in dit verband zijn de zg. helle-

werelden en met enig zoeken kunt u er ongetwijfeld wel een vinden, waar Joostje Pek voortdurend bezig is dames en heren, ontdaan van alle textiel, boven enorme vuren te roosteren om hen daarna weer tijdelijk in de diepvries te zetten, tot de vorst eropstaat.

Maar dit alles zijn maar voorstellingen. U zult ongetwijfeld ook mensen kunnen vinden, die in djehenna gevallen zijn, omdat zij meenden of geloofden, deze hel te verdienen. In al deze bellevoorstellingen heeft u echter één voordeel: degenen die daarin leven zullen, ofwel onmiddellijk agressief zijn, dan wel, vatbaar voor hulp. In de zg. hellewerelden treffen wij weinig of geen onverschilligheid. Er is altijd reactie, er is altijd enige deelname. Dergelijke werelden, hoe laag zij ook schijnen te zijn, moeten wij dan ook altijd hoger schatten dan de vaak schijnbaar rustiger werelden, waarin de onverschilligheid is gaan overheersen.

Sferen die u zeker nooit zult bezoeken, zijn de werelden van absoluut verval, waarin het ik zich langzaam schijnt op te lossen, doordat elke "ikvoorstelling" in duisternis en bitterheid verbleekt. In deze werelden verliest men zijn ikbeelden zo sterk, dat men, negatief tot het verste gekomen zijnde, weer een nieuwe wordingsgang begint. En daarmee heb ik u reeds heel wat gezegd. Natuurlijk zou ik nu kunnen gaan vertellen dat, eenieder die wat humor en enig nieuws over de mensenwereld apprecieert, inhoger zomerland en soms ook in de kloof van de tijd, iemand kan vinden die u bekend is onder de naam Henri. Overigens voor iemand, die naar een nuchtere maar vrolijke wereldbeschouwing streeft, zou ik een dergelijk contact toch wel met een plusje moeten waarderen.

Een qua structuur interessante figuur vinden wij in de nabijheid van de zg. lotusvijvers. Hier treft u een soort leermeester aan, die bij nadere beschouwing een soort ledipop blijkt te zijn. Dit is een van de weinige schijnvoorstellingen in de lichte werelden, die door een hogere kracht zijn geschapen. Deze figuur wordt in de wereld van de lotusvijvers in stand gehouden om degenen, die in hun leven gewend waren zich aan een geestelijke leider te onderwerpen, een kans op zelfstandigheid, zelfstandige ontwikkeling te geven. U kunt deze figuur - of beter: middels deze figuur - dan ook vele wijze lessen en mooie uitspraken horen.

Bent u dus in deze wereld en wilt u dit fenomeen bezoeken, begeef u dan, vanaf de lotusvijver, in de richting van de bergen. Wanneer u zich er in gedachten op richt, zult u de figuur dan altijd wel ontmoeten. Voor diegenen die wil weten hoe een dergelijke marionet eigenlijk bespeeld wordt: Kijk bewust en neem het niet zonder meer als werkelijkheid aan. U zult dan zien dat er 3, soms 4 en vaak bovendien verschillend gekleurde lijnen van licht in de projectie schijnen te verdwijnen. Dit licht lijkt dan van de bergen te komen, maar dat is gezichtsbedrog. Het is echter het bewijs voor een door deze persoonsimitatie in de wereld aanwezige zijn van hogere geestelijke krachten.

Dit waren dan een paar bezienswaardigheden. Maar het, voor de geest, belangrijke is wel dat zij, door dergelijke trips leert zelf later de overgang gemakkelijker te volbrengen. Daarover heeft u, in de loop der tijden naar ik meen, al voldoende gehoord om te beseffen dat de overgang een zuiver persoonlijke zaak is, zoals de kwestie van het begraven, het verbranden of zelfs het mummificeren van het lichaam zaken zijn, waarvan het belang grotendeels bepaald wordt door het persoonlijk besef. Belangrijk is wel dat, bij elke overgang, contact erg op de voorgrond staat. Contact met anderen is het eerste wat je moet erkennen en bereiken.

Wanneer u bij uittreding of na overgang een niet voor u gemakkelijk te definiëren contact krijgt, projecteer dan uw geloof en uw vertrouwen - niet een schuld bewustzijn, want daarmee zult u toch wel af moeten rekenen. Bij overgang gaat vaak het eerste contact voor het "ik" over in een soort shocktoestand, die enkele dagen duurt. In deze periode zal men veelal het eigen afgelopen leven overzien en gaan beseffen hoe alles in elkaar zat. Wanneer iemand deze dromen - want daarop lijkt het nog het meest - heeft, kan iedereen, die wil helpen, deel hebben in deze droom. Dit kan belangrijk zijn: degene die droomt, droomt zichzelf nl. niet als een enkele persoon, maar is in alle scènes het lijdende voorwerp. Stel dus dat je bv. een ander een pak slaag geeft, dan ben jij ook degene die de slagen voelt. Hierdoor zal men inderdaad een juist beeld krijgen van de betekenis van eigen bestaan op aarde. Degene die deel heeft in de droom, kan de dromer helpen de ware betekenis van de droom sneller te vinden. Dit gebeurt door het projecteren van een extra figuur.

Wanneer u dus zelve in die situatie komt, is het raadzaam rekening te houden met elke figuur in het geheel, die steeds weer optreedt, zonder dat u zich daar zo nu en dan deel van voelt. Dit zal dus de projectie van een ander moeten zijn, zodat men door daarmee rekening te houden, voor zich sneller een juist besef kan bereiken. Alleen wanneer een dergelijke projectie u probeert te vertellen dat alles, wat u droomt, onbelangrijk is, doet u er beter aan haar voortaan links te laten liggen. Want alles, wat u zó droomt is voor u belangrijk.

Tracht men u echter in te laten zien dat goede gevolgen uit een pijnlijke ervaring voor anderen voortkwamen, moet u dit aanvaarden. Het versnelt vaak de afhandeling van deze droomperiode. Interessant bij dit alles is ook dat, na de overgang, zeer velen terugdeinzen voor entiteiten die zij niet kennen. Een van de mooiste verhalen op dit terrein stamt, zoals u wel weet, van broeder Henri, die in zijn laatste aardse leven een nogal janklaassenachtig mannetje was. Wanneer hij zich in deze vorm, tijdens hulpverlening bij de overgang manifesteerde, kreeg hij van vele vromen nog al eens de reactie: lelijk, dus dit moet wel slecht zijn. Onze goede Henri probeert zich dan voor te stellen dat hij een engel is - hoe moeilijk hem dit ook valt - en zodra zijn vleugelen ont-

sproten zijn en zijn met lauweren en stralen bekranst hoofd zich voorover neigt, volgt men hem onmiddellijk.

De voorstelling, die men ontvangt, doet niet ter zake; wanneer u contact hebt kunt u dit aflezen. Vraag u af: Wil men iets van mij, of geeft men mij iets? Iemand die van u beloften vraagt e.d. moogt u niet volgen. Iemand die eenvoudig zegt: Wat kan ik voor u doen, kan ik u helpen? Waar wilt u heen, weet u dat u dood bent? enz., kunt u in het algemeen vertrouwen.

Ofschoon ik hiermede misschien afwijk van het onderwerp, wil ik hier ook even aandacht wijden aan de dingen die men, kort na de dood, kan ontmoeten: U bent op aarde gewend om te eten. In de sferen eet u dan vaak ook; niet omdat het u voedt, niet omdat u spijs nodig hebt, maar omdat, volgens uw begrippen, eten nog een deel van het bestaan is en uw herinnering aan spijsen - door de herinnering vaak even zo veredelt als het koken van moeder - is in feite slechts een herbeleven bepaalde aardse fasen, die men in zijn vermbewustzijn nog niet kan uitschakelen.

Toch is het herbeleven van alles, wat je op aarde geweest bent, uiteindelijk niet zo belangrijk meer. Het duurt echter vaak enige tijd voor men dit beseft. U moet dan ook niet verbaasd zijn, wanneer u in de lagere vorakennende werelden elke functie, die op aarde bestond - ja zelfs de seksuele - gesimuleerd wordt. Maar het is niet echt meer en is in feit een uitdrukking geworden van iets anders, waarvoor men nog geen beeld heeft. Elke gewoonte kan een hinderpaal zijn; probeer die gewoonten reeds nu te overwinnen, die je binden. Velen menen bv. dat je vaste tijden moet rusten of slapen. Zo dit in verband staat met meditatie en innerlijke vrede, is dit, zeker de eerste tijd in nederland, ook wel belangrijk. Maar slapen, dus het uitschakelen van alle bewustzijn en contact met anderen, is op zichzelf in de sferen niet meer noodzakelijk. Wie dit, uit gewoonte, ook na de overgang blijft doen, verliest vaak zijn greep op zijn nieuwe wereld en zal daardoor in die wereld vaak ook moeilijkheden hebben.

Misschien zou ik nu, als baedeker, iets moeten zeggen over valuta. Kijk eens: de gangbare munt in alle sferen, die tot het licht behoeren, is eenvoudig hulp, bereidheid tot samenwerking. De gangbare munt in de zg. tussensfeer - schaduwland - is voor degene, die daar bewust actief wil zijn, altijd: de bereidheid verantwoordelijkheid te dragen. Maar in de duistere werelden zou men mogen zeggen dat de meeste gangbare munt: gemeenschap is. Ik kan u niet raden deze munt in het een of ander hemels reisbureau in te kopen, zelfs al belooft men u als premie een gratis plaats in de hemel. Iemand die laagheid op zijn programma heeft, zal in de lagere werelden moeten ontdekken, dat het verdienen van laagheid alleen betekent, dat je zelf steeds gemener wordt en steeds meer ellende moet ondergaan.

U weet waarschijnlijk ook dat de mens, zich tijdens het aardse leven, reeds in sommige sferen iets op kan bouwen. In dit verband is het wel aardig eens in laag zomerland, dat net tegen neveland ligt, te zien hoe sommige mensen, die regelmatig plegen uit te treden, een eigen aandeel aan deze wereld wisten op te bouwen.

Laat mij hier meteen opmerken dat het er lang niet altijd even aardig uitziet. Het doet vaak denken aan een wijk in opbouw: hier vindt ge een kleine bungalow, daar een stuk grond, met als enige beschouwing een klein huisje met een groen hartje in de deur, daar misschien alleen maar een groot gat.

Degenen die hier bouwen, tuinen aanleggen enz., trachten vaak, in uitgetreden toestand, reeds volwaardig aan het leven in de sfeer deel te nemen. Dit is voor hen echter moeilijk omdat zij immers, hier in de tijd, dat zij op aarde wakker zijn, niet actief kunnen zijn. Zijn de uittredingen wat onregelmatiger, dan blijkt zelfs dat het haast onmogelijk is, hetgeen zij voor zich hadden opgebouwd, geheel in stand te houden. Hierdoor zijn vele van de projecten, die wij hiermaantreffen, wat amorph.

Komt u er en vindt u er entiteiten, dan is het wel interessant hen eens te vragen wie en wat zij zijn. U zult dan ontdekken dat heel wat mensen, zonder het bewust te willen of weten, in deze sfeer niet alleen een soort pied à terre hebben opgebouwd, maar bovendien, van hieruit, nog geestelijk werk doen - soms zelfs op hun eigen stoffelijke wereld. Dat is niet alleen het helpen van bepaalde personen bij overgang - al komt dit vaak voor - maar kan zelfs zover gaan dat zij ook op "kruis en bord" doorkomen. Omdat zij dan vaak te praktisch zijn voor de mensen die aanzitten hun wensen, worden zij zelfs wel - verkeerdelijk - voor spotgeesten gehouden. Om een klein voorbeeld te geven van de mogelijke misverstanden: Een geest die zo op aarde werkte, had verstand van geneeskunde. In de kring, waarmede hij contact kreeg, was iemand die nogal gezet was. Hij zag dat bij deze man het gevaar voor een beroerte niet denkbeeldig was en tikte dus: Het niet te veel, gevaar voor beroerte. Dit werd echter zo niet aanvaard; het moest volgens de aanzittenden fout zijn. De boodschap, zoals die door de "kruis en borders, uiteindelijk genoteerd werd luidde: Het niet veel, wie veel eet is een beroerling. Onze vriend, ofschoon reeds versleten voor een spotgeest, probeerde te corrigeren en voegde eraan toe: voor uw gezondheid. Dit werd - niemand begrijpt waarom - genoteerd als: pas op, kuisheid.

Typerend voor het geheel is altijd weer het meedenken van aanzittenden, waardoor het mogelijk is alle goede bedoelingen te frustreren. Ik zou meer voorbeelden kunnen geven. Zo is er in een doofstommen instituut een jongen die veel uittreedt en vooral vaak mensen helpt bij het overgaan, wanneer dit moeilijk is.

Deze jongen kwam eens door in een kring, die zichzelf nogal als hoogstaand beschouwde. Men vroeg naar zijn naam. Hij gaf op: Anton. De kring bleek later

zijn uitspraken te hebben ingedragen in de boeken, als afkomstig van Marcus Antonius.

Dergelijke vergissingen komen keer op keer voor. Ik geloof dat het wel leuk is, wanneer u daar bent, u eens van dergelijke dingen verder op de hoogte te stellen. Nu lijkt dit verhaal waarschijnlijk een wat flauwe gröl. Wanneer u in de sfeer zelf kennis maakt met de uitgetreden en die hier werken, zult u echter ook begrijpen, dat dit alles niet geheel vrij van tragiek is. Want een dergelijk misverstand betekent dat de mens op aarde, aan de ene kant, in de geest gelooft, maar anderzijds alleen wil geloven wat hij graag hoort.

Een ander punt: Wij vinden in de sferen soms entiteiten, die nog op aarde leven, maar gelijktijdig geheel bewust in de sferen bestaan. Vaak zijn dit Oosterlingen. In het verleden hadden wij er ook nogal eens wat indianen bij. Deze mensen leven dus in twee werelden gelijktijdig. Hun werk op de eigen wereld wordt vaak bewust gecoördineerd met het werken in de sferen. Zij komen soms zelfs tot de wouden van herinnering en een enkele maal zelfs tot de kloof van tijd, deze Grand Canyon van tijd- en vormloosheid.

Wanneer zij boven zijn, informeren zij meestal omtrent hetgeen zij beneden moeten doen. Daarbij bestaat, hetgeen zij beneden doen, vaak uit het uitstralen als gedachtenkracht - je zou kunnen zeggen: als geestelijke kracht van lagere orde - dat zij in de sferen geleerd en gevonden hebben.

Er zijn dus heel wat aardige verschijnselen. Weet u al wat eigenlijk een spotgeest is? Een geest die, naar men zegt, onzin vertelt. Het vreemde is daarbij dat er wel echte spotgeesten bestaan. Onze vriend Henri noemt hen "geestelijk nozems". In de meeste gevallen zijn het echter entiteiten, die zelf naar een houvast zoeken.

De mens, in zijn behoefte aan bevestiging van zijn eigen hoogheid en bereiking, zal vaak een hulpbehoevende geest proberen weg te sturen en hem een spotgeest noemen. De mens zou moeten leren, dat zijn contact met de sferen en de geest, hij niet alleen maar zelf mag eisen en bepalen, maar wel degelijk ook tegemoet moet komen aan de eisen en de behoeften van andere entiteiten. Ik geef u dit dan ook in overweging. Wanneer u ooit komt tot bewuste uittreding en bezoek aan de sferen, zult u overigens zien dat veel van hetgeen ik omschreven heb, eigenlijk maar summier aangeduid was. Ik troost mij er maar mee dat, wanneer u een brochure leest over de kathedraal van Reims, U ook nog weet hoe het ding er in werkelijkheid uitziet. Maar wanneer u uittreedt, moet u met de door mij genoemde punten toch wel rekening houden.

De praktijk van het reizen betekent: - zeker in de geest - "Neem weinig bagage mee, maar zorg ervoor dat je de ruimte hebt om het andere op te nemen."

Bij elke uittreding en in elke sfeer kun je leren, ook wanneer je je er-

die langzaam naderbijkomt. Eenmaal bereikt, blijkt dit een beeld van het ik te zijn, naar waarheid gevormd. Wie daarvoor niet wegvlocht wordt hiermede één en kan ingaan tot de werelden van het verblindende licht.

Dit zijn gangbare termen, die wel iets omschrijven, maar eigenlijk veel te weinig zeggen. Toch moet ik stellen dat dit alles voor u mogelijk is, want uw eigen wereld is eveneens deel van het geheel, dat al deze dingen omvat.

Wij kunnen natuurlijk gaan vechten over de kracht- en energieverhoudingen die er zijn en kunnen het ons moeilijk gaan maken over trillingsgetallen en verhoudingen. Maar ik meen dat je dit alles rustig ter zijde kunt laten. De essentie, de geestelijke essentie die op aarde leeft, is in alle sferen beleefbaar en terug te vinden, mits de eigen afstemming maar juist is.

Reizen in de sferen is voordelig. U hebt er geen reisbureau van node en ten hoogste een goede vriend, die u een vrijgeleide verschaft in die werelden en sferen, waarin u zelf niet voldoende zeker of thuis kunt zijn. Wat u nodig hebt is alleen maar willen gaan - niet de krampachtige behoefte nu eens zo hoog en mooi uit te treden, dat je iedereen in je omgeving een lesje kunt geven. Degenen, die alleen maar uittreden om daardoor anderen lessen te kunnen geven, zijn over 't algemeen niet alleen degenen, die zichzelf en anderen bedriegen, maar ook degenen die zelf, door hun streven, op de duur een stevig lesje thuisbezorgd krijgen. Want wat u doet wekt harmonieën. Wanneer u van plan bent een ander eens een lelijke hak te zetten, en u wilt dat via de sferen doen, zo zal men daar meer interesse hebben voor het hakzetten dan voor het door u aangeduide doel. Men zal daar dus zeggen: Doe hem een plezier en zet die ander een hak, maar laten wij hem gelijk maar zelf onder handen nemen, dan hebben wij dubbel plezier.

Reizen in de sferen is dus wel voordelig, maar dan moet u wel voortdurend uitgaan van het meer positieve, niet zoekende naar een bereiking op aarde krachtens de uittreding, maar zoekende naar een bevestiging van je innerlijk geestelijk wezen, ondanks je bestaan in de stof. Juist dan zien wij het vreemde verschijnsel, dat de krachten, die in alle sferen aanwezig zijn, zich ook binnen en door een menselijk lichaam kunnen uiten. Dan zien wij dat een kosmisch besef zich binnen beperkte menselijke termen zozeer kan uiten in één enkele mens, dat hij hier - door ~~war~~ zowel als geest als als mens in staat is uitdrukking te geven aan hetgeen voor hem belangrijk is.

Ik heb nog enkele tips voor u:

- 1° Probeer nooit uit te treden, wanneer u toch al innerlijk of uiterlijk druk bezig bent. U zult dan in geen van beide zaken resultaten kunnen behalen.
- 2° Bij het zich ontspannen voor uittreding is het niet zo belangrijk, dat u niets denkt. Wel is het belangrijk dat u niet voortdurend denkt over hetgeen u nu eigenlijk zoudt moeten denken.

varingen niet bewust mee terugbrengt. De ontspannenheid tijdens het vertoeven in de sferen is mede om deze reden voor elke mens van belang. En hiermede heb ik het eerste deel van de opzet wel afgehandeld. Het 2de deel is wat technischer:

Alle sferen vormen in wezen één geheel. Verandering van sfeer ontstaat door verandering van de eigen gevoeligheid voor het zijnde. Het eigen trillingsgetal is dus bepalend voor de contacten, die men geestelijk kan maken. In de materie bestaat hetzelfde verschijnsel, zij het wat in mindere mate. U kunt nl. alleen die dingen goed absorberen, zien, waarnemen die u werkelijk waardeert. Iemand die bv. erg gesteld is op de vleeskraam van Rubens, zal de rommelzolder van de moderne kunstenaar niet goed kunnen waarderen, zelfs al worden hierin de hoogste waarden van het leven uitgedrukt.

Afgestemd zijn op een sfeer betekent dus eigenlijk dat je een bepaald deel van de totaliteit ervaart. In het eerste deel van mijn betoog heb ik gesproken, of alle genoemde werelden inderdaad geheel apartstaan. Voor ons lijkt het er wel wat op. Denk nu maar aan al die hemelen: allemaal met eigen troonzaal, allemaal met heerlijke stoelen... Het is eigenlijk vreemd dat er zo weinig hemelen zijn met perken en banken. De meeste hemelen in zomerland zien er van binnen zo ongeveer uit als een pas gerenoveerd circustheater met super-groot toneel, waarop een super de luxe productie, die zich elke paar minuten herhaalt.

Maar eigenlijk gaan al die werelden in elkaar over. Wanneer u dus reizen wilt in de sferen, is het eigenlijk geen kwestie van: ik ga van het ene eind van de sfeer naar het andere, maar: Ik verander mijn persoonlijke instelling.

Ook wanneer u contact krijgt met de geest hier op aarde, is voor een groot deel uw eigen instelling daarbij van belang. U kunt moeilijk zeggen: Ik ga vandaag spreken met Pietje Puk, derde Pukkelstraat 7, Hoogzomerland C-West. Dat bestaat niet. Maar je kunt dus wel zeggen: Ik stel mij af op Hoog-zomerland met dit denkbeeld als voornaamste waarde. U krijgt dan contact met degenen, die uw denkbeeld kunnen ontvangen en uw afstemming kunnen zien en ontvangen. De contacten zijn dan altijd harmonisch.

Wanneer met zelf echter probeert om alles op te vangen, laat men zichzelf door anderen bepalen. Wanneer je dan - wat mogelijk is - twee of drie men tegelijk aan de lijn krijgt, ontstaan er verwarringen. Probeer dus a.u.b. uzelf bewust af te stemmen.

Theoretisch zijn dus de hoogste waarden binnen uw bereik, zelfs de werelden waarin eigenlijk niets meer is - door iemand eens omschreven als: een oceaan van tintelend goud waarin ik mijzelve niet meer ken en toch mijzelve weerspiegeld zie in alles dat leeft, zo begrijpende de kracht, die in alle dingen is.

Ook in die wereld kunt u komen, maar dan moet u ook werkelijk vrijworden van het denkbeeld van persoonlijke begrenstheid. Dan immers is eerst de noodzakelijke identificatie mogelijk. Op deze wijze kunt u ook zelfkennis vinden. In de hoogste sferen omschrijft men dit: In her absolute duister zie ik een stip